

Den næste sag på dagsordenen var:

20) Anden behandling af lovforslag nr. L 61:

Forslag til lov om ændring af lov om aktieselskaber, lov om anpartsselskaber og lov om visse selskabers aflæggelse af årsregnskab m.v. (Forenkling og fremtidstilpasning).

Af industriministeren (Anne Birgitte Lundholt).

(Fremsat 28/10 92. Første behandling 13/11 92. Betænkning 10/12 92).

Der var stillet 8 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Sammen med denne sag foretoges de under punkterne 21 og 22 på dagsordenen opførte sager, nemlig:

21) Anden behandling af lovforslag nr. L 62:

Forslag til lov om ændring af lov om banker og sparekasser m.v. og lov om visse kreditinstitutter.

Af industriministeren (Anne Birgitte Lundholt).

(Fremsat 28/10 92. første behandling 13/11 92. Betænkning 11/12 92).

Der var stillet 5 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

22) Anden behandling af lovforslag nr. L 63:

Forslag til lov om ændring af lov om forsikringsvirksomhed og lov om tilsyn med firmapensionskasser.

Af industriministeren (Anne Birgitte Lundholt).

(Fremsat 28/10 92. Første behandling 13/11 92. Betænkning 11/12 92).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagenes over-

gang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Kirsten Jacobsen (FP):

Det fremgår jo af betænkningerne, hvordan Fremskridtspartiet stiller sig til de forskellige ændringsforslag, og det skal jeg ikke bruge megen tid på.

Der er imidlertid et ændringsforslag, som jeg gerne vil bruge en smule tid på. Det er ændringsforslag nr. 3 til L 62 – der findes et tilsvarende ændringsforslag til L 63. Det handler om, at man skal implementere et EF-direktiv om tavshed i finansielle virksomheder.

Det har nu vist sig – og det fremgår af betænkningen – at den måde, man implementerer tavshedsbestemmelserne på, går ud over de krav, der stilles i det nævnte EF-direktiv. Det fremgår nemlig af ministerens eget svar på udvalgets spørgsmål 4, som er optrykt som bilag til betænkningen på side 7, at der findes en Rådserklæring til artikel 16, som klart siger, at direktivet ikke berører de nationale parlamentsudvalgs ret til at stille spørgsmål. Men det er netop det, der sker, med den måde, man implementerer direktivet på. Man fratager simpelt hen Folketingets udvalg mulighed for at få oplyst noget som helst om hele den finansielle sektor.

Når man tænker på, hvor store problemer, hvor store skandaler der har været netop i denne sektor, så er det ret fantastisk, at dette parlaments medlemmer ikke har mulighed for at få nogen som helst oplysninger om, hvad der foregår. Det er uacceptabelt, at man vedtager at have et rullegardin, som man simpelt hen som minister trækker ned foran sig, hver eneste gang der bliver stillet et spørgsmål, og det uanset hvilket spørgsmål der bliver stillet. Det er uacceptabelt, og man skulle ikke tro, at et parlament i fuldt alvor ville fratage sig selv muligheden for at få at vide, hvad ministrene går og foretager sig, muligheden for at kontrollere den lovgivning, som dette parlament har vedtaget.

Men det er efterhånden gået op for mig, hvad det her drejer sig om. Jeg har forstået, at mange herinde har den opfattelse, at man ikke skal lovgive om enkeltsager. Men med den måde, man implementerer direktivet på, lovgiver